

stændig mangler Forudsætninger for at kunne dømme om den, og dersom det ærede Medlem tror, at han kan købe den billigt, saa tror han fejl.

Holstein-Holsteinborg: Jeg ser mig nødsaget til at berøve det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) det lille for ham fremspirede Haab om, at jeg skulde være ham følgagtig i denne Sag. Det forholder sig nemlig saaledes, at jeg, som jeg udtalte, har mine betydelige Betæneligheder overfor alt, hvad der peger i Retning af en Udvidelse af Ekspropriationsretten, idet jeg sætter alt, hvad Grundloven tilsigter med Hensyn til at værne om Ejendomsretten, meget højt. Det skulde være mig en stor Glæde, om det ærede Medlem og jeg i saa Henseende vare enige, ganske særlig, dersom det ærede Medlem paa dette Punkt er en Type for hele sit Parti, og det skulde ogsaa glæde mig meget, om jeg kunde gøre en lignende Erfaring ogsaa paa andre Omraader. Men saa kommer den anden Side af Sagen, hvor jeg har en stærk Følelse af, at det ærede Medlem og jeg slet ikke ere enige, og det er med Hensyn til det, som hele denne Lov tilsigter, idet jeg hilses det, som er Lovens Formaal, med Glæde. Derved kommer jeg for mit Vedkommende imidlertid til at staa i den pinagtige Situation, at jeg har Sympati for Lovens Formaal, men nærer betydelige Betæneligheder ved Midlet, Vejen, ad hvilken man vil gaa. Der bliver derfor for mig ikke andet at gøre end det: hverken at give min Tilslutning til Mindretallets eller til Flertallets Indstilling. Det er altid en pinagtig Situation, men det er jo noget, som det politiske Liv fører med sig, og som man en Gang imellem maa finde sig i, og jeg er i dette Tilfælde nu for Tiden. Det ærede Medlem kan imidlertid ikke bibeholde Haabet om, at vi komme til at se ens paa eller følges ad i dette Tilfælde.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg finder mig kun foranlediget til at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af de fremkomne Udtalelser. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) erkendte, at jeg ikke stod saa langt til Højre i denne Sag som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov). Naar jeg har forelagt det Forslag, som her behandles, er det selvfølgelig, fordi jeg ikke mente, at jeg havde et fyldestgørende Grundlag i de Bestemmelser, der inde-

holdes i Plakaten af 1801. Men for øvrigt forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem stadig med en vis Spydighed taler om Højre. Thi han vilde jo have ikke nogen større Lyst, end om han kunde vinde Højre for sine Ideer. Jeg saa før, med hvilken Glæde han straks accepterede det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) og indrullerede ham i sine Rækker og bad om, at flere maatte følge med. Det ærede Medlem har jo ogsaa fra ældre Tid nogen Erfaring i saa Henseende. Han er ikke saa sky for Højre, naar det kommer til Stykket. Naar det ærede Medlem blev Minister, kunde han for en stor Del takke Højre for den Glæde. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor det ærede Medlem stadig skoser til den Side — han sagde, jeg var ikke saa langt til Højre, som han havde ventet, jeg vilde være o. s. v.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Helsingør har jeg svaret det ærede Medlem, og i Henhold til den højtærede Formands Udtalelser skal jeg fatte mig meget kort om den Ting. Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds rører ved dette Spørgsmaal, da han nu i sit sidste Foredrag erklærede, at han var enig med mig i, at Helsingør maa være Garnisonsby. Det ærede Medlem har ikke noget at indvende imod, at Helsingør vedbliver at være Garnisonsby. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem saa kommer ind paa dette Forhold. Jeg troede, det ærede Medlem ogsaa kunde have en anden Grund til at være tilfreds med, at Helsingør vedbliver med at være Garnisonsby, nemlig den, at det er betydeligt billigere end at flytte Garnisonen derfra til Hillerød, hvorom der har været Tale. Men jeg gentager, at Loven, som jeg fik vedtaget forrige Aar angaaende Garnisonsforholdene paa Sjælland, indeholder ikke nogen som helst Tvangsbestemmelse om, hvor Garnisonerne maa være. Der er ikke nævnt en eneste By; tværtimod, der er endogsaa givet Ministeren lovlig Bemyndigelse til, hvis han ikke kan komme overens med Købstæderne, at slutte Overenskomst med Landkommunerne om at etablere Garnison, hvis han maatte foretrække det.

Det ærede Medlem beklagede sig gentagende over, at Tinget ikke er modtageligt for, hvad han kalder Fornuftgrunde, naar Talen er om militære Forhold. Jeg tror, at jeg kunde vende det om og sige, at det ærede Medlem er ikke modtagelig for Fornuftgrunde, naar disse gælde militære Forhold, og da jeg har den Erken-